

הלכות כיסוי הדם

סימן כח

שמצות כיסוי הדם הוא בחינת כנפי השכינה, ושעל ידי מצוה זו מתעורר למעלה ענין זה שכנפי השכינה יגינו על עם ישראל שינצלו מכל צרה וצוקה ויושפע להם השפעות טובות וברכות, ושמצוה מגינה על פשוטי עם לאחר פטירתם ממלאכי חבלה

כנפי השכינה הם (מכסים בחינת) א. גדפוי (א) דשכינתא אינון (ב) כסוי דם כסוי דם חיה או עוף שהם (בחינת) (ג) חיה או עוף דאינון כנפי (ד) יונה,

התוספת

אבן יקרה

(א) גדפוי דשכינתא אינון כסוי דם חיה או עוף וכו' פשטות דברי התיקונים משמע דר"ל שעל ידי מצות כסוי דם חיה או כסוי דם עוף, מתעורר גם כן למעלה ענין כסוי רוחני דהיינו שכנפי השכינה יגינו על עם ישראל ותזיל אותם מכל דבר רע ותשפיע להם השפעות טובות וברכות.

מכאן מקום על כל פנים מכסה עליהם השכינה הקדושה בכנפיה שלא ילקו הכלבים (מיני מזיקים בחינת כלב) ומלאכי חבלה את דמם עכ"ל צאח לחי רואי שם, ועיין מ"ש לקמן בד"ה אינון כסוי.

ועיין נכסא מלך (נאות ס') מ"ש (בדרך אחר) וז"ל וגדפוי דשכינתא מכסים על עמי הארץ הנשחטים שלא ילוקו דמם הכלבים מלאכי חבלה, וזהו כפרתם, וכפר בכסוי עפרא דמתו עכ"ל כסא מלך שם.

(ב) אינון כסוי דם חיה או עוף דאינון כנפי יונה וכו' עיין מ"ש לעיל בד"ה גדפוי דשכינתא.

וביאור דברי הכסא מלך הוא כמ"ש נספר צאח לחי רואי וז"ל וגדפוי

ועיין מ"ש נספר צניהו (לצעל בן איש חי) וז"ל וגדפוי דשכינתא אינון כסוי דם

ואלין אינאן כנפי מצוה דמכסין (ה) על כנפי יונה, ואלו הם כנפי מצוה

אברהם אבינו

אבן יקרה

חיה או עוף, נ"ב קרי למצות כסוי גדפוי דשכינתא, מפני שמצות אלו נעשים בידיים שהם כנגד כנפים, ולכך קרי להו כנפי יונה.

וביאור הענין למה צריך לכסות דם חיה ועוף, ולא דם בהמה עיין מ"ש לקמן בד"ה הדם הוא הנפש.

עוד כתב שם בספר צניח (בד"ה אלן אינאן) יש י"א קליפות כנגד י"א סמני הקטורת, והם ד' צחינות, וכנגד זה אומרים י"א סמני הקטורת בכל יום בשחרית בפסוקי תורה ובצרייתא, ובמנחה גם כן בפסוקי תורה דקח לך סמים (שמות ל' לד) ובצרייתא דהארי והאפורן (במס' כריתות דף ו' ע"א) וארבע פעמים י"א הם ד"ס.

(ד) דאינאן כנפי יונה עיין מ"ש במס' שבת (דף מט ע"א) ומאי שנא כנפי יונה משאר עופות, משום דאמחיל כנסת ישראל ליונה שנאמר (תהלים סח יד) כנפי יונה נחפה בכסף וגו', מה יונה כנפיה מגינות עליה אף ישראל מצות מגינות עליהן, ע"כ.

ולכך יראו לשלוט על דם האדם.

ופירוש רש"י שם וז"ל כנפיה מגינות עליה, מן הצנה ומכל עוף ואדם הצא עליה היא נלחמת ומכה צראש גפה, מה שאין כן בשאר עופות עכ"ל רש"י שם.

הורח 1234567

ועל ידי כנפי מצוה הפרוסים על הגוף שהוא דם האדם, נשמר דם האדם מהני כלצין שהם ארבע פעמים י"א קליפין, דאינאן מלאכי חבלה המזיקין לאדם עכ"ל צניח שם.

ועיין מ"ש בצאר לחי רואי וז"ל והמצות הם צחינת כנפי השכינה.

(ג) בסוי דם חיה או עוף וכו' וכמ"ש הכתוב (ויקרא יז יג) ואיש איש מצני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר ילוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסאו צעפר וגו'.

ולזה אמר (התיקונים) דאף אותם שאינם זוכים לצחינת אסיפה (כמו הצדיקים שזוכים לצחינת מיתה כו') כנ"ל, אף על פי כן השכינה מללת אותם בצחינת כנפים עכ"ל צאר לחי רואי שם, ועיין מ"ש לעיל בד"ה אינאן כסוי.

ובן שנינו במשנה במס' חולין (דף פג ע"ב) כסוי הדם וכו' נוהג בחיה ובעוף, ע"כ.

(ה) דמכסין על דמיהון ר"ל שמצות כיסוי דם חיה ועוף היא מגינה על

ובן עד"ז כתב הטור (בתחלת הסימן) וז"ל השוחט חיה ועוף צריך לכסות דמו

שמכסים על דמיהם.

דמיהון (תיקונים תיקון כא דף נט ע"ג).

כמו שאדמת ארץ ישראל היא מכפרת על האדם, כן עד"ז מצות כיסוי דם בעפר היא מכפרת על נפש האדם, וכן היא מכסה על נפש החיוני השוכנת על גוף האדם בקבר שלא ישלטו בהם החצונים

הדם הוא הנפש, והעפר המכסה עליו (המכפר) רומז (למ"ש הכתוב) וכפר אדמתו עמו. ב. הדם (ו) הוא (ז) הנפש, ועפ"ר (ח) דמכסיה עליו רמז (דברים לז מג) וכפר אדמתו עמו (שם).

אבן יקרה

פשוטי עם (שמיחתן הוא על ידי מלאך המות) שלא ילקו החצונים ומלאכי חבלה את דמם, עיין מ"ש לעיל ד"ה ג' דפוי דשכינתא. ואני חמלתי על נפש האדם ונתתיו להם על המזבח, שיהיה נפש הבהמה מכפרת על נפשו.

(ו) הדם הוא הנפש לשון הכתוב הוא כן (ויקרא יז יא) כי נפש השר צדס היא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשותיכם כי הדם הוא בנפש יכפר, ע"כ.

ועיין שם מ"ש בפירוש הרמב"ן וז"ל ולכך אמר כי נפש כל בשר צדס היא, כי לכל בשר באלהם ובהמה נפש צדס, ואין ראוי לערב הנפש הנכרתת בנפש הקיימת, אבל תהיה לה כפרה על המזבח לרצון לפני ה'.

אבל צדס המות רוב המצויים נשחטים לשם הנכד ודמם לכפר, ואין ראוי לכסותו.

וא"א חשש לכסות דם החולין צדס, כי אין חולין צדס, וגם אחרי כן על הרוז יצוה עכ"ל הרמב"ן וז"ל שם, ועיין מ"ש לקמן ד"ה הוא הנפש.

וזה טעם (שם יז יב) על כן אמרתי לבני ישראל (כל נפש מכס לא תאכל דם), בעבור שהדם הוא הנפש, ואין ראוי שתאכל הנפש את הנפש.